

Първиятъ се прострѣлъ на кровати въ по-лошата стая и захъркалъ. Баща му въздъхналъ и тѣжно продумалъ:

— Що е станало, че моятъ синъ не е прокопсалъ въ живота? Кжде сж дарбитѣ, знанията и умътъ му?

Двамата бащи съгледали закаченитѣ на стената торбички, които тѣхнитѣ деца получили отъ кръстникаси.

Отворили ги и видѣли, че въ тази на по-богатия момъкъ върху скжпоценнитѣ камъни личали ясно думитѣ: умъ, дарба. Върху сивичкитѣ камъни пишело: трудолюбие и успѣхъ.

И разбрали тогава всички, че на тоя, който не е трудолюбивъ, напраздно отиватъ дарбитѣ му, колкото и да сж голѣми.

Татяна Кондратенко

КОЛЕДАРИ

Посрѣдъ село глъчъ се носи,
звѣнкатъ тежки хлопотари! —
Идатъ китни бѣдникари,
Бѣдникари-коледари!

Съсъ накитенъ момъкъ — въ булка —
въвъ одежди коледарски, —
каточе ли не е момъкъ,
а царица съ поносъ царски!

Съ пѣсни канятъ домакини,
да отварятъ порти нови:
— „Стани нине, господине,
че предъ порти чемширови
сж се спрѣли млади момци,
млади момци коледари,
тебе носятъ благи вести
и отъ Бога скжпи дари:

по поляни, по планини
рудо стадо изгоено,
по ливади и по ниви
пълно зърно неброено.

Чичо Стоянъ Поповъ